

Föreningen Afghanistansolidaritet Extra Nyhetsbrev 9 oktober 2012

Redaktör : Lars-Gunnar Liljestrand

Afghanistanveckan

Afghanistanveckan fortsatte med möten på ABF i Stockholm och på Utrikespolitiska föreningen i Göteborg.

Utskrifter från mötena och videoupptagningar kommer att läggas ut och finnas tillgängligt längre fram på hemsidan: www.afghanistan.nu

UPPSALA 3 OKTOBER : MÖTEN MED BASHARDOST

Leif Stålhammer rapporterar:

Uppsalaresan och mötet på universitetet var mycket lyckade. Fint att det var i huvudsak unga människor där och fullsatt. Såg sedan intervjun i SvD, mycket bra. För mig personligen var det en upplevelse att därefter sitta som ende utlänning på ABF -Uppsala -kontoret och lyssna på ca trettiofem afghanska ungdomar, även tjejer som ställde massor med frågor. Alla utstrålade en sådan respekt och värdighet. Detta eftermöte höll på till elvatiden och jag tror Bashardost var rätt mör när vi åkte tillbaka till Stockholm.

GÖTEBORG 4 OKTOBER: MÖTEN MED BASHARDOST

Harald Holst rapporterar:

Flera medlemmar från Svenska Afghanistankommittén (SAK), bl a dr Djallazada Wais i SAKs centrala föreningsstyrelse och Azada Najafi från SAKs Göteborgskommitté, mötte upp på Göteborgs Central för att hälsa Ramazan Bashardost välkommen då han på torsdagseftermiddag anlände med tåg från Stockholm. Kjell Martinsson från Föreningen Afghanistansolidaritet (FAS) fanns också med och hälsade välkommen. Färden gick efter ankomsten till Mölndal där Bashardost bjöd på sen lunch av en afghansk SAK-medlem på dennes restaurang.

Det späckade Göteborgsprogrammet fortsatte sedan med att Bashardost gavs chansen att möta afghaner i Göteborg. I en fullsatt samlingsal i föreningshuset Viktoriaskolan fick närmare sjuttioafghaner i olika åldrar höra Bashardost hålla en drygt timslång föreläsning på dari om läget i Afghanistan idag. Mötet leddes av dr Wais från SAK.

När mötet med afghanerna var avslutat togs Bashardost direkt till nästa föreläsning arrangerad på universitetet. Utrikespolitiska föreningen stod för föreläsningen som samarrangerades med FAS och

SAKs Göteborgsavdelning. Föreläsningen samlade ett femtital intresserade åhörare.

Efter en lång dag som i Stockholm startat med en SvD-intervju avslutades dagen med att Aref Farman, afghansk författare, bjöd Bashardost till sitt hem för middag. Såväl mötet med afghanerna på Viktoriaskolan som mötet på universitetet filmades.

Fredag morgon lämnade Bashardost Göteborg efter ett intensivt dygn och återvände till Stockholm där första mötet var ett besök på SAKs kansli.

PANELSAMTAL : SKALL SVENSKA TRUPPER VARA KVAR I AFGHANISTAN? ABF I STOCKHOLM 4 oktober

Fr v : Anders Björnsson (moderator), Anders Ferm, Per Jönsson, Lotta Hedström

Lotta Hedström (Ordförande i Svenska Afghanistankommittén men deltog som privatperson): I diskussionen om Afghanistan har de flesta utgått från att det är en militär fråga och sedan kommer allt att kretsa kring kriget. Men situationen i Afghanistan rymmer så många aspekter. Sättet man ställer frågor på ger också svaret. För den som har en hammare blir varje fråga en spik. Vi vill komma bort från det snäva synsättet att det bara gäller ett krig och vi och många med oss anser att det behövs ett bredare säkerhetsperspektiv. Nu är det klart att den svenska truppen skall bort förutom några rester och då finns det andra frågor som är otroligt mycket viktigare att behandla än det militära... Jag satt i alla fall med i Utrikesutskottet 2002 när beslutet skulle tas. Det kom ju någon form av FN-vädjan att bidra med trupp för att skydda. Så det här med skydda civilbefolkningen var det mantra som jag tror fler än jag i svenska riksdagen tog fasta på. För mig var det avgörande, hur kan vi skydda den afghanska befolkningen. Det var då så uppenbart att det var två stridande krafter OEF och ISAF som var helt åtskiljda

och hade olika befälsordning. Den sammanblandning av OEF och ISAF som vi varnade för den skedde sedan. Den mest naiva som trodde på kriget och att det skulle kunna avslutas var Anna Lindh. Jag minns en jobbig diskussion jag hade med henne i riksdagen när hon sa att "nu kan kvinnorna måla naglarna och vara fria." Så enkelt trodde inte jag att det skulle vara.

Per Jönsson (Redaktör Utrikespolitiska Institutet): Afghanistankriget måste delas upp i delar. Det började med USAs krig som sedan blev ett NATO-krig. Här uppfylldes alls inte R2P. USA gjorde det stora misstaget att jämställa al Qaeda med talibanerna. Talibanerna är en rent inhemsk afghansk rörelse med extrem islamistisk ideologi. Talibanerna stod aldrig på särskilt god fot med al Qaeda och stödde inte al Qaeda men gav dem ett visst skydd i landet. USA drev ut al Qaeda ur landet och fortsatte sedan med att försöka göra samma sak med talibanerna. Detta var ett fullskaligt krig som då startades och som pågår fortfarande. Kriget har drabbat civilbefolkningen med oändligt antal dödade och skadade under 8-9 års tid.

Den andra delen där USA fick hjälp av ISAF/NATO att hålla övriga delen av landet vill jag inte kalla ett krig utan en mer eller mindre brutal polisiär aktion där även Sverige deltagit. Jag tror inte att den svenska militära insatsen gjort så mycket skada. Snarare är det en del bra saker som åstadkommit som att bygga broar och infrastruktur och man har skapat lugn och ordning. Men det har skett till ett väldigt högt pris för oss skattebetalare. Hade vi råd skulle vi nog kunna fortsätta med ganska gott samvete med militär i Afghanistan. Men det är väl omöjligt då USA och Storbritannien och andra drar sig ur.

Anders Ferm (tidigare Sveriges FN-ambassadör): Det är ett krig i Afghanistan. Det är ingen tvekan om att det är ett krig. FN-resolutionen säger ju att man agerar enligt kapitel VII i FN-stadgan. I det kapitlet talas det om militära insatser: insatser av sjö-, luft- och markstyrkor. Det är ju ingen tvekan om att det är ett krig... Det är en krigsinsats och Sverige är med i en krigsinsats. Jag tycker man skall kalla en katt för en katt och ett krig för ett krig och inte sväva på orden härvidlag.

Så här har diskussionen hållit på. Man gillar inte att tala om krig utan man talar istället om att man gör en vapeninsats. Till exempel vi gör en liten kärnvapeninsats... Jag stötte på det i oktober 2001. Då var jag med i Rådet för insyn i förvarsmakten. Då hörde jag ÖB som var föredragande på ett möte. Han sa att nu var det under övervägande om man skulle skicka några soldater till Afghanistan. När jag hörde att Sverige skulle engagera sig militärt i det här kriget mot terrorismen som amerikanerna talade om blev jag knottig över hela kroppen och håret reste sig på

huvudet. Jag tänkte nu ger sig Sverige in i ett militärt äventyr utan klara uppgifter utan klara mål och när man inte vet när det skall avslutas och hur det skall avslutas. Det här kommer att leda käpprätt åt pipan tänkte jag. Socialdemokraterna satt i regeringen och var med på det här samtidigt hade man det andra stora projektet med Euron parallellt. Det var två saker som gått fel... Sverige skall dra tillbaka sina trupper omedelbart. Det är 500 soldater och det märks inte. Om man åker hem en tisdag så är det precis som vanligt en onsdag. Fransmännen drar sig tillbaka nu och vi skall följa noga vad som händer då. Jan Eliasson var uppe på den socialdemokratiska partikongressen 2009 och försvarade insatsen. Han sa att om vi drar tillbaka några hundra soldater bryter helvetet ut i Afghanistan och folk får fingrarna avskurna. Jag har aldrig tidigare sett en sådan lysande krigsförespråkare som Jan Eliasson.

Intresserad publik följer debatten om svenska trupper i Afghanistan.

AFGHANISTANS FRAMTID ABF i STOCKHOLM 6 oktober. Ramazan Bashardost talade om situationen i Afghanistan och framtiden. Hela framförandet kommer att finnas i nästa nummer av Afghanistan.nu

(Foto: Henrik R Persson) Ramazan Bashardost träffar exilafghaner efter mötet på ABF

Bashardost: Den först punkten i min analys av situationen i Afghanistan gäller kriget. Det är första gången i historien som vi inte vet vem som är vän eller vem som är fiende. Under Sovjets ockupation visste vi att Sovjet och det afghanska kommunistpartiet var fienden och mot dem stod mujaheddin, Pakistan och USA. Fortfarande efter 12 års krig vet vi idag inte vem som är vän eller fiende. Officiellt bekämpar talibanerna USA men samtidigt finansierar USA talibanerna genom sitt ekonomiska stöd till Pakistan. Haqqaninätverket har nyligen svartlistats som terrorister av den amerikanska administrationen. Men ledaren för Haqqaninätverket säger att hans rörelse är en del av talibanrörelsen och talibanernas ledare Mullah Omar är också hans ledare. Varför svartlistas inte USA talibanerna? USA har satt flera miljoner dollar som belöning för den som avslöjar Mullah Omars adress. Samtidigt förhandlar USA med talibanernas speciella sändebud som står i direkt förbindelse med Mullah Omar. Skulle det speciella sändebudet inte veta var Mullah Omar befinner sig? Det här är det första kriget där allt är i mörker.

Min andra punkt gäller mänskliga rättigheter. De förs alltid fram av väst och det internationella samfundet. I mitt tält i Kabul dit vanliga människor var välkomna att tala om sina problem visades en dag ett TV-inslag där den tyska ambassadören för Afghanistan skakade hand med krigsherren och krigsförbrytaren med många liv på sitt samvete, Dostum, och sa att denne "Du är en bra man som gjort mycket gott för Afghanistan". Mina afghanska besökare i tältet trodde inte sina ögon och menade att det måste vara en felöversättning tills jag förklarade att det verkligen var vad ambassadören sa. Vi trodde att Tyskland stod för mänskliga rättigheter.

Valet i Afghanistan betyder att man öppet köper röster genom att ordna luncher, ger ut pengar och gåvor mm. Lagen säger att det är förbjudet men ingen ställs inför rätta för det. Det internationella samfundet protesterar inte heller. Situationen blir inte bättre med tiden. Valet 2004 var trots allt bättre än valet 2009. De unga okorrumpade människorna som ville göra något för sitt land kunde inte köpa sig röster och slogs ut ur valet. Presidentvalet 2009 resulterade i att Karzai vann trots att valkommittén visat att 1.3 miljoner av hans röster var fusk. Personen som kom två hoppade av. Enligt konstitutionen skulle då den som placerade sig som trea ställa upp mot Karzai i en andra valomgång. Då offentliggjorde USA utrikesminister Hillary Clinton att Karzai segrat och att ingen andra valomgång skulle hållas. Inga västländer inte heller Sverige protesterade mot brottet mot konstitutionen.

Efter mötet på ABF arrangerade exilafghaner i Stockholm ett särskilt möte med Bashardost.

Ramazan Bashardost intervjuades av Aftonbladet och Svenska Dagbladet . Artiklarna går att läsa på:

<http://www.aftonbladet.se/nyheter/article15549864.ab>

http://www.svd.se/nyheter/utrikes/kriget-har-tva-ansikten_7558414.svd

- Lördag 13 oktober kl13 på ABF i Stockholm: Osman Abdul Basir, ung kvinnlig aktivist från Afghanistans solidaritetsparti talar om situationen för Afghanistans kvinnor. Mötet ingår i programmet Inspiration världen. Se : <http://inspirationvarlden.org/program/>

Tips och aktiviteter

Nästa nyhetsbrev kommer den 1 november

Har Du förslag på material för nyhetsbrevet – skicka gärna till nyheter@afghanistan.nu